

A „náci terminológiáról”

Európa és a Világ legnagyobb gondja az, hogy a világválság következtében „az antiszemitizmus erősödhet Európában?” - ahogyan az a WJC jelentése sugallja:

„Elképzelhető, hogy az európai gazdasági válság elhúzódik vagy súlyosbodik, az európai integrációs projekt veszélybe kerülhet, az euróövezet is összeomolhat, így fel kell készülni arra, hogy az antiszemitizmus erősödhet Európában – állapította meg a Zsidó Világkongresszus (WJC) a jelentésében, amelyet kedden ismertettek a szervezet budapesti közgyűlésén.”

(Zsidó Világkongresszus: a Jobbik fenyegetést jelent a magyar demokráciára - 2013-05-07 15:44:53 - <http://www.mazsihisz.hu/2013/05/07/zsido-vilagkongresszus--a-jobbik-fenyegetest-jelent-a-magyar-demokraciara-6122.html>)

Ebben az írásban arra keresek választ, hogy az antiszemitizmusnak nevezett rágalom gyűlöletforrásként kezelése mennyire életszerű, és mi a tényleges oka a zsidók félelmének.

Az „antiszemitizmus” kifejezést nem értelmezte a WJC, de a vélemények igazolják Rosenthal meghatározását:

„Az antiszemitizmus nem a szemitizmussal való ellentétet jelenti. Ilyen nincs. Ez egy kifejezés, amit mi zsidók, mint rágalmat, elég hatásosan használunk az olyan bigottokra, akik kritizálni merészelik a zsidókat.”

(The Harold Wallace Rosenthal Interview 1976 - The Hidden Tyranny - http://www.antichristconspiracy.com/HTML%20Pages/Harold_Wallace_Rosenthal_Interview_1976.htm, magyar fordítás: A láthatatlan hatalom - <http://www.mariaorszaga.hu/index.php?menu=bovebben&kod=3226&kat=>)

Mi az, amit nem merészelhetünk kritizálni a zsidók viselkedésében? Mi az, ami miatt antiszemitának rágalmazhatnak bennünket? Miért félnek leginkább „Isten édes-gyermekei” mostohatestvéreiktől? Vagyis miért félnek a kiválasztottak a kirekesztettektől?

Ezekre a kérdésekre kerestem a választ a Zsidó Világkongresszussal kapcsolatos híradásokban is, míg végül a WJC határozatban találtam meg:

„... néhány európai országban, így Görögországban és Magyarországon megerősödtek a szélsőjobboldali, neonáci pártok, amelyek „nyíltan dicsőítik Hitler náci rezsimjét”, a náci terminológiát használják a zsidókkal és más kisebbségekkel kapcsolatban, továbbá a szélsőséges antiszemita beszédnek, a nemzeti sovinizmusnak, az antikapitalista és antiszocialista retorikának azt a mérgező elegyét teszik magukévá, amely annak idején a náci párt gondolkodását is fémjelezte.”

(Zsidó Világkongresszus: a Jobbik fenyegetést jelent a magyar demokráciára - 2013-05-07 15:44:53 - <http://www.mazsihisz.hu/2013/05/07/zsido-vilagkongresszus--a-jobbik-fenyegetest-jelent-a-magyar-demokraciara-6122.html>)

A „náci terminológia” fenti meghatározásából egyértelmű: a társadalom alapmegosztottságot tagadó „antikapitalista és antiszocialista”, vagyis az antidiktatórikus gondolatoktól félnek mindenekelőtt, ugyanis ez jelenti a társadalmi igazságtalanság oka elleni fellépést.

Az, amit a meghatározás e mellett felsorol a WJC határozat, a diktatórikus gondolkodási mód következménye: a „szélsőséges antiszemita beszédek”, a „nemzeti sovinizmus”.

Az antidiktatórikus gondolat célja a diktatúra megszüntetése, a következmények elleni fellépés célja pedig a diktatúra következményeinek megszüntetése.

Így hát a „náci terminológiának” nevezett kifejezési mód **megfogalmazásában „mérgező elegy”, mert egymástól eltérő célú cselekedeteket helyez egy fogalmi csoportba.** Ennek következtében a „náci terminológia” kifejezéssel illetett személyek és gondolkodási módok rágalmozása **logikailag és jogilag értékelhetetlen, tekintettel a kifejezés önellentmondásosságára.** Ebből ered, hogy a „náci” jelző is érdektelen, pusztán **hatásvadász szóhasználat.**

Az teljességgel közömbös, hogy a zsidóságot kik „merészelték” kritizálni, vagyis – a zsidóság által elfogadott rosenthali megfogalmazás szerint – kik az antiszemiták, akik a logikailag és jogilag értékelhetetlen „náci terminológiát” alkalmazzák, ugyanis **a XX. század huszasharmincas éveiben pusztító világválság és a jelenlegi világválság kialakulásában a zsidó értékrendnek meghatározó szerepe volt, annak, amely a kirekesztettek elnyomását jelentette a kiválasztottak által. Így aztán nem Hitler személye a meghatározó, hanem az az önvédelmi érdekérvényesítés, amely a Harmadik Birodalomban megfogalmazódott, annak kötelező megjegyzésével, hogy ez a megállapítás az alkalmazott eszközöket nem minősíti.**

Tehát a **zsidóság tetteinek kritizálása, sőt a tettek alapját adó ok és minden okozat hatásának megszüntetése,** vagyis az ellentmondás és ellenállás (amit rágalomként antiszemitizmusnak mondanak), **nem öncélú, hanem a kirekesztettek jogos önvédelmi megnyilvánulása.**

A diktatúra életben maradása attól függ, hogy a megosztottságot fenn tudja-e tartani. Ehhez szükséges **a gyűlöletkeltés, vagyis az emberek egymástól eltérő természetes tulajdonságainak ellenségeséggé fokozása.**

Ezért egyetértek azzal a – WJC határozatban is megfogalmazott - kívánalommal, hogy **büntetni kell a gyűlölet-bűncselekményeket, vagyis a gyűlöletkeltő cselekményeket, amelyek a társadalom megosztottságát növelik.**

A Szent Korona Értékrend **minden szabad magyar ember** (vagyis a Szent Korona Tagok) **számára nemcsak jogként, hanem kötelezettségként határozza meg az ellentmondást és ellenállást, önmaga szabadságának megvédésére.** (A Szent Korona Tan egyik alapja, az Aranybulla, ezt a jogot csak a hatalom gyakorlóinak – püspököknek, jobbágyuraknak és nemeseknek – adja meg.)

A „náci terminológia” kifejezés az ok és az okozat elleni fellépést egyenlő súlyúnak veszi, azért, hogy megtévesszen és megosszon. Azt sugallja, hogy az „antikapitalista és antiszocialista” rendszer – vagyis **a diktatúra egésze – elleni fellépés azonos annak következményei elleni fellépéssel.**

A súlykülönbség érzékelhetetlenné tétele a félrevezetés lényege.

Mekkora különbség van 1956 és – például - a hitel-károsultak érdekében történő fellépés között!

Olvassuk el az alábbiakat, és az ok és az okozat közötti különbséget máris látjuk:

„Mi nem szocializmust és nem kapitalizmust akarunk, hanem a sajátos Magyar Utat járjuk” – mondta Pongrátz Gergely 1956 egyik céljaként. Ez **az ok** – a szocializmus és a kapitalizmus formájában megjelenő diktatúra - **megszüntetésének célként meghatározása.**

A hitelkárosultak célja a bankrendszer reformja – vagyis **az okozat** közvetlen forrásának megszüntetése.

A „Radikális változást!” c. felhívásom címzettjei által vezetett szervezetek **kizárólag a szocializmussal azonosítják a diktatúrát**, mintegy elutasítva Bibó István bizonyítékokkal alátámasztott megállapítását: nincs kibékíthetetlen (antagonisztikus) ellentét a diktatúra két formája – a szocialista-kommunista és a liberális kapitalista - között, mert **mindkettő a kiválasztottak és kirekesztettek örök ellentétére épül.**

Pongrátz Gergely ezt felismerve **nevezte a szocializmust „államkapitalizmusnak”**.

Azt is észre kell venni, hogy a két diktatúra-változat nemcsak eszmei alapjában, hanem társadalmi és gazdasági működésében is azonos, **a felülről meghatározott érdekérvényesítés alkalmazásával.**

Tehát **nemcsak a szocialista-kommunista diktatúra ellen kell fellépni, hanem a liberális-kapitalista diktatúra ellen is!**

Felkérésem az ok megszüntetését célul kitűző egységre vonatkozott, felvállalva a „náci terminológia” és az „antiszemitizmus” rágalmakat is.

Kelt Szegeden, 2013. Ígéret havának 9. napján.

Árpád sarja, Halász József